

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.

786

8
desembre
2019

Recés i confessió per Advent

Lluís Ramis, rector

Hi ha una sèrie d'actes i celebracions que s'escauen molt bé per al temps d'Advent i que nosaltres proposem de fer-les a la parròquia i que són: un recés i la celebració del perdó.

Un recés és un espai de temps en el qual, amb l'ajuda d'unes reflexions inspirades habitualment en les Sagrades Escriptures o en altres llibres espirituals, se'ns donen elements per a meditar com està sent la nostra vida, què ens demana Jesús, com hauríem de reorientar la nostra vida si aquesta no estigués prou ben enfocada,... L'escolta, el silenci i la pregària són els elements fonamentals per poder fer un recés. Així doncs, el proper diumenge 15 a les 10:30h a la capella de la Sang farem el recés d'Advent conduït pel rector. Totes aquelles persones interessades, porteu la Bíblia o el Nou Testament (de fet totes les cites seran del Nou Testament) per poder rellegir i meditar les cites en l'espai de silenci. Fora bo que poguéssim acabar tots amb la missa de les 12:00h.

Aquest diumenge, si no hagués coincidit amb la solemnitat de la Immaculada Concepció de Maria, a l'evangeli escoltaríem que Joan Baptista feia una crida a la conversió a les persones que l'envoltaven i els qui li feien cas confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell en el Jordà.

Sí, l'Advent és un bon moment per a confessar-se i rebre el perdó de Déu i així estar més ben preparats per acollir a Jesús que ha de néixer en els nostres cors per Nadal.

Hi ha tres modalitats de confessió: la individual, que nosaltres oferim quan se'ns demana; la individual amb preparació comunitària, que és la que nosaltres oferirem dos cops a l'any, una ara per l'Advent i l'altra per

Sant Joan Baptista, de Tiziano, 1542

Quaresma; i finalment, la col·lectiva, en la qual l'absolució és general i no s'expliciten els pecats. Aquesta última modalitat queda reduïda a situacions especials i ha d'estar aprovada pel bisbe excepte en casos d'urgència.

Volem convidar-vos a rebre el perdó de Déu en aquests dies i d'una manera especial el dijous dia 19 de desembre, a les 18:00h en què hi haurà la celebració comunitària amb confessió individual a la nau central de l'església.

La joia de sentir-se perdonat pel bon Déu que ja ha oblidat els nostres pecats, per més greus que aquests hagin estat, ha de fer-nos marxar de l'església amb un sentiment d'agraïment i també de pau i tranquil·litat en el cor, i amb ganes de no tornar a reincidir, el que se'n diu propòsit d'esmena, ja que si aquest no existís, poc penediment hi hauria hagut.

Amb el recés i la confessió estarem millor preparats per a celebrar el Nadal.

Aprofitem-ho!

La confessió, de Pietro Longhi, ca. 1750

La Capella de Música de Santa Maria del Pi (i 2)

Pocs anys més tard, l'any 1667, a instàncies de Guillem Ramon de Montcada marquès d'Aitona i feligrès significat del Pi, es demanen a Roma les col·lacions dels beneficis dedicats a la capella de cant i l'any 1670 un altre document ratifica l'acord de patronatge del 1549 especificant clarament el nombre de beneficis i capellanies concedits: un benefici pertanyent a la Comunitat de Beneficiats havia de dotar el Mestre de Capella, altre pertanyent al Bací dels Pobres, a l'organista i quatre capellanies de la Junta d'Obra havien de dotar un baixó, un contralt, un tenor i un baix. Sens dubte les veus superiors eren sostingudes per alguns escolans de cant que, com passava a totes les capelles de música, estaven a càrrec del mestre de capella, tant pel que fa a la manutenció com a l'aprenentatge en general, i vivien amb ell a casa seva. Tenim doncs que al segle XVII la capella de música tenia un conjunt d'una desena de membres fixes entre els quals s'hi comptava un instrument essencial, el baixó. Aquesta formació es va perpetuar al llarg dels anys fins ben bé al segle XIX, on encara apareixen en les convocatòries d'oposicions a les capellanies de cant, les referències a la concòrdia de 1670. Un altre capítol a tenir en compte és el de la relació amb les altres capelles i els conflictes que generava la participació en actes de culte fora de les parets del

Pi. Sovint convents i congregacions demanaven la participació de les capelles de música en els seus actes de culte principals. Solia anar-hi la capella de música de la catedral per dret inveterat, exercint quasi un monopoli en aquest tema, però les altres formacions musicals pressionaven per participar en uns esdeveniments que normalment reportaven bons beneficis i sovint el suposat dret de la Seu era violentat. En aquest sentit cal citar els plets eterns protagonitzats per la nostra capella contra la de la catedral i en particular la figura de Benet Buscarons, mestre de capella del Pi que havia arribat a estar fins i tot empresonat per aquest motiu. La formació musical de Santa Maria del Pi, amb el seu mestre de capella i l'organista varen continuar el seu servei a l'església durant tot el segle XVIII sense gaires canvis fins arribar al segle XIX. A la segona meitat del segle XVIII la capella introdueix les novetats instrumentals importades d'Europa com les trompes, oboès i clarinets i la formació es renova per tal de poder executar una música més propera al gust comercial del moment. Emparentat estretament amb l'òpera, l'oratori esdevé un dels formats més habituals i augmenta la utilització de passatges solístics i unes formacions més grans. Precisament en aquest moment la capella de música del Pi experimenta el seu cant del cigne durant les festes celebrades a Barcelona en motiu de la beatificació del Dr. Josep Oriol l'any 1807. En aquesta ocasió s'estrenen oratoris i s'executen obres litúrgiques pensades per a grans formacions orquestrals: orquestra, cor i solistes. És de senyalar en aquesta ocasió l'execució de música de Joseph Haydn i l'estrena de diversos oratoris compostos entre d'altres autors pel gran simfonista i organista de la catedral Carles Baguer i Mariner.

Poc temps més tard i com a conseqüència de les desamortitzacions dels bens eclesiàstics que emprenen els successius governs espanyols, la capella de música experimenta una progressiva decadència. No hi ha fons econòmics suficients per dotar els músics i poc a poc el conjunt es va aprimant fins a arribar, cap a la dècada de 1880 a comptar només amb dos cantors, el mestre i l'organista. L'any 1895 esdevé mestre de capella del Pi Mn. Josep Masvidal (1864-1939) que de seguida implementarà les directrius del *Motu Proprio* de Pius X (1909) fent renéixer la capella amb un esperit i formació diferents, comptant amb un nodrit cor de veus d'home i amb una petita formació orquestral. Aquest va ser el darrer capítol de la capella de música històrica ja que l'any 1936, amb l'adveniment de la Guerra Civil l'activitat religiosa al Pi va quedar aturada i l'any 1939 moria Josep Masvidal, el darrer mestre de capella. Després de la guerra es va estroncar

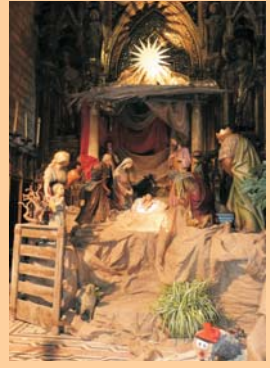
La Capella de Música del Pi cap a 1900. Assegut, tercer per l'esquerra i amb sotana, el mestre de capella Josep Masvidal.

la tradició que s'havia anat perpetuant des del segle XVI donat a que els interessos i la situació de l'església havien canviat.

Amb tot, durant uns anys en la dècada de 1940, es va crear una petita escolania que donà servei a les funcions litúrgiques, però la capella de música ja no es va tornar a recuperar.

Estel de Nadal i benedicció del Pessebre

El proper dissabte 14 tenim dues activitats programades, les dues lligades al Nadal al Pi: a partir de les 16:30, les mares i pares de l'Esplai faran el canvi de la senyera per l'estel de Nadal al campanar i a les 18:00h farem la benedicció del pessebre. Tots ens podem afegir a les dues activitats.

El Pi, amb la Marató de TV3

Ja fa una pila d'anys que la Colla dels Gegants del Pi participa en els actes de la Marató de TV3 i enguany s'hi suma també el grup de Campaners. Així, doncs, durant tot el matí hi haurà diverses activitats a les places del Pi i de Sant Josep Oriol. Informeu-vos-en a les xarxes socials d'aquestes entitats.

En record de la Teresa Arnau

El passat 28 de novembre vàrem fer la missa funeral per l'estimada Teresa Arnau. Ens hi vam reunir la gent del Pi amb els seus familiars i amics per pregar pel seu descans i per recordar el seu pas entre nosaltres, el seu somriure, el seu caràcter sempre divertit i la seva participació a les excursions i al Retaule. Descansa en pau, Teresa.

Loteria i Grossa del Pi

Ja disposem de la **Loteria** del Pi. Com cada any quan arriben les fredorades, teniu al cancell d'entrada a la vostra disposició les butlletes. Enguany, a petició de força gent, hi afegim participacions del sorteig de la **Grossa**.

Si voleu estar informats de totes les activitats que es fan a Santa Maria del Pi, subscribiu-vos al nostre butlletí electrònic a www.basilicadelpi.cat

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:

dimarts de 10:00 a 11:00 (atenció telefònica) i dijous de 18:00 a 20:00.

despatx.santamariadelpi@gmail.com